

MEILĒS VARDĀ

I. Pasēlgēms

Baltou lauks. Ligo nieks ons bekraštis.
Vo ka ēštērpst – kap sotropous vēskas.
Ka, ēsmegdamas tuolie ne rakštis –
Laika akis – ont tēlto sotvēska

Ēr, mieroudamas mirksnēs – ne žingsnēs,
Ēš toštībēs pēlnatvē pasiejē.
Nuors negal juk nešniuokštē, nelinktē,
Kas nebūtom ožgēmēs be viejē...

Baltou lauks. Tujau piedas – kap varnā –
Solasiuos anou, tēn ēšbarstīta...
Ka no šerkšna pražīsdamē delnā
Sava skausma švēisībē matīto.

II. Sosētēkēms

Ne sapnos, ne –
Sotūpē žēidē, joukas aniuolā.
I karštus delnus – kristalēnē lašā...
No žemēs kel kap poukā lēngvē sparnā,
Katrēms ēštērptē saulie – par daug mažā.

Bočiou i kakta vies kap prānašos...
Bovēms tuoks jaukos!.. Ligo omžēnībē.
Ēr vēsos sviets i mirksni panašos,
Ka pērštā mauduos šniuokštontiuo gēlībie.

III. Ēšsēskīrēms

Nē prakeikē, nē smerkē – žīdiejē.
Tēp spalvuotā, kap šiaurēs pašvaistē.
Ēr ni prašuomas neprižadiejē

I pēlnatvē toštībē pakeistē.

Jug nebova ne puosmā, ne laiškā
Ašaruotoms gegožē naktims...
Nuors, atruodē, ēr tēp vēskas aiškē:
Anū praeitēs neožrakins.

... Bet praējē (ni patēs nemātē)
Spalē longās, pradiejosēs gestē...
Nes pajota, ka znuočēi tou pati,
Kap ēr tuos, katruos grīš ēssēvestē.

IV. Prēsētaikīms

Būtom nieka... Tik kažkas sostuojē.
Ēr, ismēgēs gerklie, pasélēka.
Gondra sparns jau parpjuovē rītuojō,
Pranašaudams vilti... Arba lēga.

Būtom nieka... Bet kažkas dā kalas.
Bet kažkas atsétrēnkē i stakta.
Tiktā mirksnis – ni pradiuos, ni gāla!..
Jug netroka tas ni vēina takta.

Būtom nieka... Skrēts pribiega saulēs,
Debesis jau lenkas apkabintē...
Ēr – kap šonis ož apgriaužtus kaulus –
Vēsas pēktas mēslēs šalēn gintē...

Bet jug kažkamē īr tēi svaigē tuolē,
Mēškū ruonuoms ligo ognē tvēskou!..
Nuors kap dēcēns šērdgriauža no šiuolē
Tuoki aštri... Ka nozorduo vēskou.